

Sygn. akt IV U 877/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 lutego 2016r. w S.

odwołania G. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 czerwca 2014 r. Nr (...)

w sprawie G. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. oddala odwołanie;

II. nakazuje wypłacić z sum Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Siedlcach) na rzecz adw. J. S. prowadzącego Kancelarię Adwokacką w S. kwotę 73,80 (siedemdziesiąt trzy i 80/100) zł w tym należny podatek VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej na rzecz G. Ł. z urzędu.

Sygn. akt: IV U 877/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 27 czerwca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił G. Ł. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył G. Ł. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że decyzja organu rentowego jest błędna i krzywdząca, gdyż został niedokładnie przebadany. Jego choroba powstała w latach 90-tych w czasie odbywania służby wojskowej, gdzie był wyśmiewany i wyszydzany z powodu wyglądu. Przez 20 lat stan jego zdrowia nie poprawił się, do tego doszła choroba kręgosłupa i upośledzenie palców u nóg, które upośledza chodzenie. Dotychczas pracował jedynie dorywczo, a obecnie pozostał bez środków do życia, a do pracy się nadaje (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 16 czerwca 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów

faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony G. Ł. do 31 marca 2014r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 31 grudnia 2013r. o ustaleniu prawa do renty k.54 akt rentowych). W dniu 13 marca 2014r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.66 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 8 maja 2014r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 8 maja 2014r. k.71 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 16 czerwca 2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.78 i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 16 czerwca 2014r. k.86 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 27 czerwca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 27 czerwca 2014r. k.91 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 43 lata, ukończył technikum elektroniczne bez matury. Nie pracował w wyuczonym zawodzie. Przed ustaleniem prawa do renty pracował jako uczeń na (...), pracownik fizyczny w Urzędzie Gminy T., pracownik ochrony (świadczenia pracy k.5, 9, 13, 17, 18 akt rentowych za wnioskiem z 27 czerwca 2003r.). Od 12 czerwca 2003r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (pierwsza decyzja z 28 sierpnia 2003r. o przyznaniu renty z tytułu niezdolności do pracy k.34-35 w/w akt rentowych).

Ubezpieczony cierpi na zmiany dyskopatyczno-zwyrodnieniowe kręgosłupa z nawracającym zespołem bólowym, bez zespołu korzeniowego i bez upośledzenia sprawności ruchowej oraz na bóle głowy typu napięciowego. Ponadto cierpi na niedorozwój palców IV i V obu stóp. We wrześniu 2014r. ubezpieczony był hospitalizowany na Oddziale Neurologicznym w Ł. z rozpoznaniem bóle głowy, zapalenie zatok obocznych nosa, zespół bólowy kręgosłupa szyjnego. Przeprowadzone badanie TK głowy wykazało mózgowie i układ komorowy w granicach normy, zmiany zapalne w zatokach. RTG kręgosłupa szyjnego wykazało rozluźnienie aparatu więzadłowego na poziomach C6-C7- (...), zaostżenia na krawędziach trzonów, a RTG kręgosłupa piersiowego wykazało obniżenie tarczy (...)- (...). W przedmiotowym badaniu ortopedyczno-neurologicznym przeprowadzonym na potrzeby opinii sądowej stwierdzono u ubezpieczonego kręgosłup ustawiony w osi z pogłębieniem kifozy piersiowej, niewielkie ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego i L-S bez objawów rozciągowych i bez objawów ubytkowych korzeniowych istotnych funkcjonalnie, kończyny bez niedowładów, wadę rozwojową w postaci niedorozwoju palców IV i V obu stóp, chód prawidłowy. Taki stopień zaawansowania schorzenia układu ruchu i stan neurologiczny nie naruszają sprawności organizmu ubezpieczonego w stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do pracy zgodnej z jego wykształceniem i kwalifikacjami. W okresach zaostrzenia dolegliwości bólowych i korzeniowych ze strony kręgosłupa ubezpieczony może być czasowo niezdolny do pracy w ramach zasiłku chorobowego (opinia biegłych ortopedy K. K. i neurologa E. K. k.10 i 12 akt sprawy oraz opinia uzupełniająca tych biegłych k.67 akt sprawy).

Ubezpieczony cierpi ponadto na organiczne zaburzenia osobowości i zachowania, wykazuje inteligencję niższą od przeciętnej, ale poza obszarem upośledzenia umysłowego - tak wg zespołu: psychiatra M. D. i psycholog A. B., a wg zespołu: psychiatra J. U. i psycholog M. K. poziom funkcjonowania intelektualnego ubezpieczonego odpowiada upośledzeniu umysłowemu lekkiemu. Badania psychologiczne wskazują na istnienie u ubezpieczonego dyskretnych zmian organicznych w mózgu. Występują u niego trudności głównie z zakresu zapamiętywania wzrokowego i słuchowego oraz trudności w myśleniu analityczno-syntetycznym. Widoczne są u niego cechy organicznych zaburzeń osobowości i zachowania polegające głównie na zmniejszonej wytrwałości, chwiejności emocjonalnej (słabo kontrolowane i wahające się wyrażanie emocji, drażliwość, impulsywność), niskiej odporności na sytuacje stresowe, zmianach tempa i zborności wypowiedzi. W czasie badania psychiatrycznego ubezpieczony był

zorientowany auto i allo psychicznie, kontakt słowny był nieco utrudniony ze względu na jąkanie się, wypowiedzi były adekwatne do pytań, nastrój miernie obniżony, głos prawidłowo modulowany i dostosowany do sytuacji, bez objawów wytwórczych i zaburzeń globalnych pamięci. Rozpoznawane u ubezpieczonego zaburzenia osobowości i zachowania wymagają leczenia w warunkach (...), ale nie sprowadzają częściowej ani całkowitej niezdolności ubezpieczonego do pracy, tak obecnie, jak i w przeszłości. U ubezpieczonego nie można mówić ani o regresie, ani o poprawie sprawności intelektualnej. Od dzieciństwa sprawność intelektualna ubezpieczonego pozostawała na poziomie niższym od przeciętnej, przy czym badania sądowno-psychologiczne (przeprowadzane m.in. skalą inteligencji W., metodą testów do badania organicznych uszkodzeń mózgu, zestawem prób badania procesów poznawczych u osób z organicznym uszkodzeniem mózgu – omówienie wyników badań psychologicznych na k.20-21 akt sprawy) nie potwierdzają - rozpoznawanego w toku dotychczasowego leczenia ubezpieczonego w PZP w R. upośledzenia umysłowego umiarkowanego (opinia biegłych psychiatry M. D. i psychologa A. B. k.19-21 i 23 akt sprawy oraz uzupełniająca opinia tych biegłych k.86 akt sprawy, opinia biegłych psychiatry J. U. i psychologa M. K. k.73-75 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego G. Ł. okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje niezdolność do pracy i jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzone na tę okoliczność opinie biegłych z zakresu ortopedii i neurologii oraz psychologii i psychiatrii dały podstawy do ustalenia, że ubezpieczony nie jest osobą niezdolną do pracy. Biegli z zakresu ortopedii i neurologii oraz psychiatrii i psychologii rozpoznali u ubezpieczonego opisane wyżej schorzenia z zakresu narządu ruchu oraz schorzenie psychiczne pod postacią organicznych zaburzeń osobowości i zachowania stwierdzając, że schorzenia te naruszają sprawność organizmu ubezpieczonego (i wymagają dalszego leczenia ambulatoryjnego), ale nie w stopniu powodującym niezdolność ubezpieczonego do pracy.

Analizując opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one wiarygodny materiał dowodowy. Opinie wydali specjaliści z zakresu schorzeń, na które cierpi ubezpieczony, przed wydaniem opinii biegli zbadali ubezpieczonego i przeanalizowali dokumentację z jego leczenia. Opinie są logiczne i należyte uzasadnione. Sąd nie przychylił się do wniosku pełnomocnika ubezpieczonego, zgłoszonego na rozprawie poprzedzającej wydanie orzeczenia, o dopuszczenie dowodu z łącznej opinii dotychczas opiniujących biegłych, ewentualnie o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych (k.98v akt sprawy). Należy wskazać, że na wcześniejszy wniosek pełnomocnika ubezpieczonego Sąd dopuścił dowód z uzupełniających opinii biegłych (vide: pismo pełnomocnika ubezpieczonego i postanowienie dowodowe k.62-64 akt sprawy) i w złożonych opiniach uzupełniających (na k.67 i 86 akt sprawy) biegli odnieśli się do zastrzeżeń zgłoszonych w piśmie pełnomocnika. Wskazali między innymi, że w przypadku ubezpieczonego stan zdrowia psychicznego i jego sprawność intelektualna – w porównaniu do stanu sprzed 1 kwietnia 2014r., nie uległy ani istotnej poprawie, ani też pogorszeniu. Biegli podnieśli, że sprawność intelektualna

ubezpieczonego od dzieciństwa pozostawała na poziomie niższym od przeciętnej. Należy podkreślić, że wydając opinię biegli odnoszą się do stanu istniejącego w dacie opiniowania oraz wydania zaskarżonej decyzji. Okoliczność, że przed 1 kwietnia 2014r. ubezpieczony był uznawany za osobę częściowo niezdolną do pracy nie podważa ustaleń obecnie opiniujących biegłych, którzy w złożonych opiniach doszli do zbieżnych wniosków co do stanu zdrowia ubezpieczonego w kontekście uprawnień do renty i przekonująco – w oparciu o posiadaną wiedzę i doświadczenie - uzasadnili swoją ocenę.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.